

הריון חדש: איך מספרים לילדים?

שחר בן-פורת | 30.06.11

אחרי שגילם את ההריון החדש, צריך לספר גם לילדים הגדולים על האח העתיק. מתי לעשות זאת? ומהי הדרך ביותר? הדעות סביב הנושא הרגש מתಗלות כחולות.

תמונת אילוסטרציה

אחרי שמתבררת עובדת ההריון החדש, מתעוררות שתי סוגיות דומות אך שונות – מתי לספר לסובבים. בעוד שההחלטה על מועד ואופן הגליי' למשפחה ולחברים קל יחסית, הרי שהנושא הופך מורכב כאשר מדובר בשיטוף הילדים בבית. שתי שאלות עולות בהקשר זה והן בחרות כלכלי – מתי מספרים לילדים, ובאיזה אופן. אך بعد שהשאלה בחרות, התשובה בחרות הרבה פחות. כשיצאים להבין מהי הדרך הנכונה ביותר, גיליטו שכמו תמיד, כאשר מדובר באנשים, יש יותר מדרך אחת.

לדוחות את השיחה או לא?

"יש טענה האומרת שלא לספר לילדים מוקדם מדי, כי היו להם הרבה חודשי ציפיה, ותחושת הזמן שונה משל המבוגרים. אני לא מסכימה עם זה", אומרת גילה רונאל, דולה והמנחת המקצועית של רשת דיאדה. "הרבה מאוד פעמים יודעים עד לפני שההורה יודעת. יש לילדים חושים מאוד טבעיות, והם מרגיגים משהו". גם אם הילד לא יודע בעצםו שאינו נכונה להריון, הוא ירגיג שמשהו קורה. "הרבה פעמים הורים מנסים להסתיר את ההריון במשרר הרבה חודשים, והילד מסתובב עם ידיעה לא ממומשת. הוא יודע אבל יוכל לא אמר לוידע, ומנסים להסתיר ממנו. הניסיונות שלו להגן על עצמו ווילדים שלו מידיעה שיכולה להביא לאכבה גורמת לו לא להיות כנים עד הסוף, ואני חשבתי שאם אמן מחליטים לעשות אוטינגי להריון, אז מאוד חשוב שהילד שלו יהיה בין הראשונים שידע על ההריון. לא יכול להיות שהגנת בגן תדע ותשאל איך ההריון, והילד לא יהיה שותף להוויה".

לדעת זו שותפה גם הדולה **עינת כהן-גילה**, המסייעת ואומרת כי "זו למידה לילד על החיים בנושא של פתיחות והעדר סודות, הוא לומד וכך שבבת מדברים ומשתפים. זה מסר מאוד חשוב".

דעה מנוגדת לכך מציצה **שרה גוברין**, פסיכותרפית מוסמכת, A.M. ביעץ ותרפויות במכילה הолосיטית כרכור. לדבריה, "ילדים צעירים חשובים לא לספר מיד עם היודעכם על עצם ההריון, שכן מדובר בתהליך ארוך שמתקדם לאט, ויש מספיק זמן לשתקם אותם". מתי? "החל מהחודש השלישי-שביעי".

לדבר ולצייר ציור

אחרי שהחליטתם באיזה גיל לספר לילד על הריון החדש, עולה השאלה באיזה אופן לעשות זאת. כאשר הילד קטן, אומרת רונאל, "לא חייבים לומר תמיד במילים 'לא ניתן יש תינוק בבטן', אלא להתייחס לנושא כאלו הוא קיים, להתנהג כרגע". אם הילד בן שנתיים ומעלה, כדאי לשים יד על הבطن בונוכחותו, ולהתייחס לנוכחות התינוקascal מישחו שקיים ונמצא. "לשתחף את הילד שלו בימים ים, בנסיבות בבطن הגדולה, בנסיבות להרגיש את הבעות של העבר. הרבה פעמים מקל על ילדים כשמתארים להם מה יהיה אחר הלידה, כי הם לא יודעים מה זה תינוק, אולי הוא ישן, מה סדר היום שלו, הם לא כל כך מבינים מה הוא אוכל. אפשר ממש לעשות סיפור, אפילו לשכת ולצייר סיפור. זה יכול לאפשר דיאלוג טוב בין ההורה הילד".

గוברין ממליצה לדבר עם הילדים בגין העיניים ולהסביר בצורה פשוטה שמתואימה להבנתם ולגילם, על הריון החדש. "אין צורך להתייחס לעניין בדרמטיות רבה ולהכנס לתיאורים של התפתחות העובר וכדומה, שכן לעיתים ילדים מפרשים זאת אחרת והדבר קשה לתפיסה והוא יכול לעורר אצלם פחדים".

"חשוב להיות טبعיים ואוונטיים", מדגישה כהן-גילה. "בכל גיל שבו נמצא הילד, זה תמיד קשור אליו, איך אנחנו מרגיגים בסיטואציה. אם נרגיש פחד, חוסר ביחס וחושש, גם הילד יחוות את זה כך. אם נהיה טבעיים וספונטניים, הילד יחוות את זה ככה". בכל מקרה, מסייעת חונאל, כדי להיות ערנים לכליות הקליטה של הילד, ולשתקם באותו שהייל מסוגל לה.

לשים גבול, לא לכוון לספר לילדים אומר מבחן ההורם, שהם צריכים להתמודד עם שאלות ותחושים שונים, משמחה ועד כאב, שלעיתים מגע בשלב מאוחר יותר. גברין אומרת, כי אסור להתחמק משאלות. "אל תתחמק משאלות שעשוות להבהיר אתכם, שכן הילד בין שזהו ושה אין לדבר עליו והוא יפתח לעצמו סיפורים ופרשנויות שונות".

חונאל מסייעת ואומרת שלא לחתת הילד **תפקידים**. "הוא עדין רצה להיות הקטן, וכשהחדר יולד, הוא מאוד ישמח להיות זה שמטפלים בו. ילדים במצבים כאלה לפעמים יש חוזה לדפוסים ישרים, כמו למצץ מוצץ, רצוץ לינוק או לישון עם ההורם לפעמים. מאוד חשוב לא לעשות מזה עניין אישי ולזכיר זאת יubar. אם נתיחס אליו בכבוד יתרה, אפשר לקבע את ההתנהגות הזה". ומה עושים אם הילד כועס? "מבנים אותו, לא כועסים עליו, מיכלים את הкусם ואומרים לו 'אנחנו מביבים זהה יכול להיות מאים שהיה כאן עוד מישחו בבית ויחד עם זה, מהניסינו שלנו זו מתנה גדולה. אנו איתך וכשהתינוק יולד כולנו ביחד למד מחדש להסתדר'. כשאנחנו מגלים הבנה רגשית למזקקה של הילד שלו כרגע, הטקסטים הם פחות לבנטים. כמובן שגם הוא מרבי לטבען צריך לעזoor את זה, אבל בחירות וביעדרות.